
Minneord

LEGELIVET

JON KANTER

ØYSTEIN MELBØ CHRISTIANSEN

Kommunelege Halvard Wannag Sele døde 9. august 2016 etter to års sykdom.

Halvard var usedvanlig godt rustet for det som skulle bli hans livsoppgave, å være primærlege i kombinasjonsstilling i småkommuner på Vestlandet. Etter psykologi grunnfag avla han medisinsk embedseksamen i Oslo i 1975. Deretter ble han spesialist i samfunnsmedisin i 1987 og i allmennmedisin i 1990. Sjelden har utkantmedisinen hatt en så urban forkjemper. Etter turnus i Flora og Bremanger var han distriktslege og senere kommunelege i Florø, Kvinnherad og Gloppen.

Som det samfunnsengasjerte menneske han var, brukte han sine evner også utenom selve jobben, bl.a. i en rekke tillitsverv, i Flora kommunestyre 1981 – 86, i Sentralstyret i Legeforeningen 2000 – 01 og i Landsstyret i Legeforeningen 1998 – 2007. Han var også styremedlem i Sogn og Fjordane legeforening 1996 – 2009, derav to perioder som leder. I perioden 2002 – 06 var han tillitsvalgt i Regionutvalg Vest.

Han var dypt engasjert i alvorlig syke pasienter, enten det gjaldt psykiske eller fysiske lidelser og holdt seg strengt til den hippokratiske ed.

Hans interesse for mange former for kunst var stor, og han hadde flere nære venner blant billedkunstnerne. Dessuten var han belest, kunnskapsrik, glad i musikk og trakterte selv gitaren. Halvard var en mester i å formulere selv de vanskeligste problemstillinger på en briljant måte. Som den retoriker han var, kunne han komme inn på bakerste benk i forelesningssalen, for så, lett smilende, å stille intrikate spørsmål til dosenten. Dette kunne gi selv den mest selvsikre universitetsprofessor en følelse av at det var kommet en piraya i hans badekar.

Halvard var uredd og glad i debatt. Hans fenomenale verbale uttrykksevne inkluderte en presis diksjon, som aldri etterlot noen i tvil om *nøyaktig* hva han mente. Det kunne gi ham en utsatt og vanskelig stilling.

Viktige faglige kampsaker for Halvard var blant annet å sikre at befolkningen fikk en forsvarlig primærhelsetjeneste der de bodde, noe som medførte en utsatt posisjon i sykehusstriden i fylket. Han var også opptatt av å gjenreise legenes sentrale rolle i ledelsen for sykehus og annen helsetjeneste, sikre Tidsskriftet tilstrekkelig økonomiske forutsetninger for en uavhengig og seriøs drift og forsvare allmenntilmedisinens og hverdagsmedisinens plass og innflytelse blant de forskningsbaserte subspecialitetene. Halvard hadde liten respekt for «smale» doktoravhandlinger og siterte gjerne den britiske økonomen John Maynard Keynes: «It's better to be roughly right, than precisely wrong.»

Landsstyremøtene i Legeforeningen var aldri komplette uten at Halvard hadde fremsatt forslag om å øke kontingenten med det forsamlingen kalte «1 Wannag».

Selv i de siste ukene var han beundringsverdig usentimental og klar, både over at det gikk mot slutten og hvordan han ville arrangere begravelsen.

Det har vært en glede å jobbe på lag med Halvard. Vi lyser fred over hans minne.

Publisert: 22. november 2016. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.16.0851
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 4. juni 2026.